

Lieta C-435/23

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2023. gada 13. jūlijs

Iesniedzējtiesa:

Okrazhen sad Smolyan (Bulgārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 12. jūlijs

Apelācijas sūdzības iesniedzēja un atbildētāja:

*Glavna direksia “Granichna politsia” kam Ministerstvo na
vatreshnite raboti*

Atbildētājs apelācijas tiesvedībā un prasītājs:

BO

Tiesvedības priekšmets

Glavna direksia “Granichna politsia” kam Ministerstvo na vatreshnite raboti [Iekšlietu ministrijas Galvenā direkcija “Robežpolicija”] iesniedza iesniedzējtiesā, *Okrazhen sad Smolyan* [Smoljanas apgabaltiesā], apelācijas sūdzību par *Rayonen sad Smolyan* [Smoljanas rajona tiesas] 2023. gada 7. marta spriedumu, ar kuru tika apmierināta iepriekš minētās direkcijas policijas ierēdņa BO prasība par to, lai Galvenajai direkcijai tiktu piespriests samaksāt viņam atalgojumu, kas viņam pienācās par veikto nakts darbu.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Savienības tiesību interpretācija; LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Direktīvas 2003/88/EK 12. panta a) punkts un 8. apsvēruma, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 31. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums (izskatāmajā lietā – *Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti* [Likuma par Iekšlietu ministriju] 187. pants), kurš, nepieļaujot, ka īsākais – salīdzinot ar dienas darba laiku – nakts darba laiks, kas saskaņā ar vispārējiem noteikumiem tiek piemērots privātā sektora darba ņēmējiem, tiktu piemērots arī publiskā sektora darba ņēmējiem, piemēram, policistiem un ugunsdzēsējiem (ierēdņi saskaņā ar iepriekš minētā likuma 142. panta 1. punkta 1) apakšpunktu), kuri veic maiņu un nakts darbu, izraisa turpmāku atšķirīgi attieksmi, šai atšķirīgajai attieksmei neesot saistītai ar legītīmi pieļaujamu mērķi, proti:

Vai publiskā sektora darba ņēmēju kategorija, kurai uzticēti īpaši svarīgi sabiedriskās kārtības uzturēšanas un iedzīvotāju aizsardzības uzdevumi (izskatāmajā lietā – policisti un ugunsdzēsēji saskaņā ar *Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti* 142. panta 1. punkta 1) apakšpunktu, kuri veic maiņu un nakts darbu), tiek nostādīta sliktākā situācijā

a) gan attiecībā uz citu tā paša publiskā sektora tādu darba ņēmēju kategoriju, kuri veic tādus pašus sabiedriskās kārtības uzturēšanas un sabiedrības aizsardzības uzdevumus, bet kuri neveic nakts darbu maiņu darba ietvaros (izskatāmajā lietā – citi ierēdņi saskaņā ar *Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti* 142. panta 1. punkta 1) apakšpunktu), tomēr saņem tādas pašas priekšrocības (piemēram, piemaksu par darba stāžu, ilgāku apmaksātu atvaļinājumu, agrāku pensionēšanos, lielāku pabalstu darba tiesisko attiecību izbeigšanas gadījumā) kā maiņu darba ietvaros nakts darbu veicošie policisti un ugunsdzēsēji;

b) gan attiecībā uz privātā sektora darba ņēmējiem, kuri veic maiņu darbu un nakts darbu, nesāņemot tādas pašas priekšrocības, jo viņiem nav uzticēti tādi paši īpaši svarīgi sabiedriskās kārtības uzturēšanas un sabiedrības aizsardzības uzdevumi, par kuru pildīšanu šīs priekšrocības tiek piešķirtas veselai publiskā sektora darba ņēmēju kategorijai (visiem ierēdņiem saskaņā ar *Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti* 142. panta 1. punkta 1) apakšpunktu)?

2. Vai Direktīvas 2003/88/EK 12. panta a) punkts un 8. apsvēruma, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 31. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir saistošas valsts judikatūras piemērošana (izskatāmajā lietā – *Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria* [Bulgārijas Republikas Augstākās kasācijas tiesas] Jauktās civillietu palātas 2023. gada 15. marta interpretācijas sprieduma Nr. 1 piemērošana interpretācijas lietā Nr. 1/2020), ja šī piemērošana novestu pie iznākuma, kas nav saderīgs ar Savienības tiesībām, proti, tā izraisītu pirmajā jautājumā aprakstīto atšķirīgo attieksmi, šai atšķirīgajai attieksmei nepamatojoties uz objektīvu un saprātīgu kritēriju, proti, neesot nedz saistītai ar legītīmi pieļaujamu mērķi, nedz samērīgai ar šādu mērķi?

Atbilstošās Savienības tiesību normas un judikatūra

Eiropas Savienības Pamattiesību harta, 20., 31. un 47. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem, 2., 4., 7., 8. un 10. apsvēruma, kā arī 12. panta a) punkts

Tiesas spriedumi, 2022. gada 24. februāris, *Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto"* (C-262/20, EU:C:2022:117, turpmāk tekstā – "spriedums C-262/20"), 2023. gada 4. maijs, *Glavna direksia "Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto"* (Nakts darbs) (C-529/21 līdz C-536/21 un C-732/21 līdz C-738/21, EU:C:2023:374, turpmāk tekstā – "spriedums apvienotajās lietās C-529/21 līdz C-536/21 un C-732/21 līdz C-738/21"), 2010. gada 5. oktobris, *Elchinov* (C-173/09, EU:C:2010:581), 2016. gada 8. novembris, *Ognyanov* (C-554/14, EU:C:2016:835), un 2022. gada 30. jūnijs, *Profi Kredit Bulgaria* (Ieskaita veikšana pēc savas ierosmes negodīga noteikuma gadījumā) (C-170/21, EU:C:2022:518), kā arī rīkojums, 2023. gada 17. janvāris, *TBI Bank* (C-379/21, EU:C:2023:29)

Valsts tiesību normas

Konstitutsia na Republika Balgaria [Bulgārijas Republikas Konstitūcija], 16. pants, 48. panta 5. punkts un 116. panta 1. punkts

Kodeks na truda [Darba kodekss], 140., 152., 153., 261. pants un piecpadsmitā nodaļa

Kodeks za sotsialno osiguryavane [Sociālā nodrošinājuma kodekss], 69. pants

Zakon za ministerstvoto na vatreshnite raboti [Likums par Iekšlietu ministriju; turpmāk tekstā – "MVR likums" vai "ZMVR"], 2., 142., 178., 179., 181., 183., 187., 188., 189., 190., 234., 238. pants u.c. pantī

Zakon za sadebnata vlast [Likums par tiesu varu], 124. un 130. pants

Zakon za chastnata Ohranitelna deynost [Likums par privātajiem apsardzes uzņēmumiem], 2. un 50. pants

Naredbi na ministara na vatreshnite raboti za reda i organizatsiata i razpredelyaneto na rabotnoto vreme, za negovoto otchitane, za kompensiraneto na rabotata izvan redovnoto rabotno vreme, rezhima na dezhurstvo, vremeto za otidih i pochivkite na darzhavnite sluzhiteli v Ministerstvoto na vatreshnite raboti [Iekšlietu ministrijas noteikumi par dienesta laika kārtību, organizēšanu un sadali, par dienesta laika uzskaiti, par kompensāciju, dienestam pārsniedzot normālo dienesta laiku, par dežūru regulējumu, par Iekšlietu ministrijas ierēdņu atpūtas laiku, 2014., 2015., 2016., 2020. un 2022. gads]

Naredba za strukturata i organizatsiata na rabotnata zaplata [Noteikumi par darba samaksas struktūru un organizāciju; turpmāk tekstā – “SORZ noteikumi” vai “NSORZ”], 2007. gads, 8. pants un 9. panta 2. punkts

Varhoven kasatsionen sad ha Republika Bulgaria [Bulgārijas Republikas Augstākā kasācijas tiesa; turpmāk tekstā – “VKS”]: Jauktās civillietu palātas interpretācijas spriedums Nr. 1, 2023. gada 15. Marts, interpretācijas lietā Nr. 1/2020

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 BO ir ierēdnis ZMVR 142. panta 1. punkta 1) apakšpunkta izpratnē; viņš strādā Iekšlietu ministrijas Galvenajā direkcijā “Robežpolicija” un strādā par vecāko policijas ierēdni Zlatogradas [Zlatograd] robežpolicijas iecirknī.
- 2 Viņš savus pienākumus pilda maiņās pa divpadsmit stundām katrā, par kurām norēķini tiek veikti laikposmos. Laikposmā, par kuru ir strīds, proti, no 2019. gada 11. oktobra līdz 2022. gada 30. septembrim viņš veica nakts darbu 1272 stundu apmērā.
- 3 BO argumentē, ka attiecībā uz atalgojumu šīs nakts darba stundas esot bijis jāpārrēķina dienas darba stundās ar koeficientu 1,143, kāds ir paredzēts privātā sektora darba ņēmējiem. Šajā jautājumā MVR likumā un tā īstenošanas noteikumos, kas pieņemti pēc 2014. gada, paredzētais īpašais režīms ietverot nepilnību, kas esot jānovērš ar attiecīgās vispārējo darba tiesību noteikuma, proti, NSORZ 9. panta 2. punkta, subsidiāru piemērošanu. Saskaņā ar šo noteikumu, summējot darba laiku, nakts darba stundas tiek pārrēķinātas dienas darba stundās, piemērojot koeficientu, kurš atbilst attiecībai starp normālu dienas darba laika ilgumu un nakts darba laika ilgumu.
- 4 Tādēļ BO cēla prasību *Rayonen sad Smolyan* pirmajā instancē, lūdzot it īpaši piespriest Iekšlietu ministrijas Galvenajai direkcijai “Robežpolicija” samaksāt viņam 1 886,10 Bulgārijas levas (BGN), proti, neizmaksāto atalgojumu par nakts darbu, ko viņš veica laikposmā no 2019. gada 11. oktobra līdz 2022. gada 30. septembrim, kā arī attiecīgos procentus.
- 5 Pirmās instances tiesa prasību apmierināja un konstatēja, ka SORZ 9. panta 2. punkts tiesību normas regulējuma nepilnības dēļ ir jāpiemēro subsidiāri, jo pretējā gadījumā pret Iekšlietu ministrijas ierēdņiem, kas veic nakts un maiņu darbu, veidojas nepieļaujama atšķirīga attieksme gan salīdzinājumā ar citiem ierēdņiem, gan salīdzinājumā ar līgumdarbiniekiem un privātā sektora darba ņēmējiem.
- 6 Galvenā direkcija “Robežpolicija” par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā.

Pamatlietas dalībnieku galvenie argumenti

- 7 Savā apelācijas sūdzībā Galvenā direkcija apgalvo, ka *MVR* likumā nav regulējuma nepilnības. Tajā neesot ietverts pamats nakts darbu pārrēķināšanai dienas darbā, jo dienas darbam esot noteikts tāds pats normālais ilgums kā nakts darbam. Atšķirība starp Iekšlietu ministrijas īpašo režīmu un vispārējiem darba tiesību aktiem esot saistīta ar to, cik nozīmīgas ir attiecības ar sabiedrību, kas ir saistītas ar policistu un ugunsdzēsēju specifisko uzdevumu veikšanu Iekšlietu ministrijā.
- 8 Ņemot vērā šo īpatnību, diskriminējoša attieksme nepastāvo. Lai gan Iekšlietu ministrijas ierēdņi strādā mazāk labvēlīgos apstākļos un ar augstākām prasībām nekā līgumdarbnieki un privātā sektora darba ņēmēji, kā arī citi ierēdņi, viņiem esot paredzēti vairāki kompensācijas mehānismi, papildu materiāli stimuli un nemateriālas priekšrocības, kas netiek piešķirti nedz privātā sektora darba ņēmējiem, nedz līgumdarbniekiem, tostarp Iekšlietu ministrijas līgumdarbniekiem, nedz citiem ierēdņiem (piemēram, augstāks atalgojums un augstāka līmeņa sociālā aizsardzība virsstundu kompensāciju, atpūtas laika, atvaļinājumu un citu priekšrocību veidā).
- 9 Savā apelācijas sūdzībā Galvenais direktorāts arī argumentē, ka šāda interpretācija pilnībā atbilst Tiesas spriedumā C-262/20 izdarītajiem secinājumiem.
- 10 Savā atbildē uz apelācijas sūdzību BO uztur apgalvojumu par diskrimināciju. Starplaikā pasludinātais *VKS* interpretācijas spriedums (interpretācijas lietā Nr. 1/2020) esot pretrunā Tiesas secinājumiem spriedumā C-262/20. Viņš lūdz, lai Tiesai tiktu iesniegts lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 11 Jau vairāk nekā trīs gadus Bulgārijas rajona pirmās instances tiesās policisti un ugunsdzēsēji, kas strādā maiņu darbu, izskatīšanai iesniedz simtiem civillietu, kurās prasa, lai Iekšlietu ministrijas kompetentās direkcijas izmaksā viņiem piemaksu pie atalgojuma par nakts darbu. No 2023. gada sākuma līdz 2023. gada 12. jūlijam *Rayonen sad Smolyan* lietas dalībnieki ir iesnieguši jau 142 apelācijas sūdzības par rajona tiesu lēmumiem. Ņemot vērā strīda vērtību, apgabaltiesas nolēmumi ir galīgi un par tiem nevar iesniegt kasācijas sūdzību *VKS*.
- 12 Atbildot uz *Rayonen sad Lukovit* [Lukovitas rajona tiesas] (C-262/20) lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu līdzīgā lietā, Tiesa lēma, ka Direktīvā 2003/88 nav paredzēts pienākums pieņemt valsts tiesisko regulējumu, kurā būtu paredzēts, ka parastais nakts darba laiks publiskā sektora darba ņēmējiem, piemēram, policistiem un ugunsdzēsējiem, ir īsāks nekā attiecībā uz šiem pēdējiem minētajiem paredzētais parastais dienas darba laiks, un ka Hartas 20. un 31. pantam nav pretrunā tas, ka parastais nakts darba laiks, kas dalībvalsts tiesību aktos attiecībā uz privātā sektora darba ņēmējiem ir noteikts septiņu stundu apmērā, nav piemērojams publiskā sektora darba ņēmējiem, tostarp policistiem un

ugunsdzēsējiem, ja šāda atšķirīga attieksme ir balstīta uz objektīvu un saprātīgu kritēriju, proti, ja tā ir saistīta ar minētajos tiesību aktos izvirzītu leģitīmi pieļaujamu mērķi un ir samērīga ar šo mērķi

- 13 Tostarp ņemot vērā šo Tiesas spriedumu, VKS iepriekš minētajā interpretācijas spriedumā nolēma, ka Iekšlietu ministrijas darbinieku veiktā nakts darba apmaksai ir piemērojams tikai īpašais MVR likums un tā īstenošanas tiesību akts. Likumdevējs, pieņemot šo likumu, esot ņēmis vērā nakts darba negatīvās sekas Iekšlietu ministrijas darbiniekiem un paredzējis atbilstošus kompensācijas mehānismus, piemēram, piemaksas par darba stāžu, ilgāku ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu, atlīdzinājumu, aizejot no dienesta, labvēlīgāku virsstundu apmaksas sistēmu, atbrīvojumu no pienākuma veikt sociālās apdrošināšanas iemaksas, labvēlīgākus nosacījumus pensijas tiesību iegūšanai un citas līdzīgas priekšrocības.
- 14 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka faktiski nepastāv kompensācijas mehānisms, kas būtu izveidots tieši nakts darbu veicošajiem policistiem un ugunsdzēsējiem par nakts piemaksas atcelšanu, kura viņiem tika piešķirta pirms 2014. gada, pamatojoties uz noteikumiem, kas paredzēja tādu pašu metodi nakts darba pārrēķināšanai dienas darbā, kāda ir paredzēta *SORZ* noteikumos. Visi VKS minētie kompensācijas mehānismi pastāvēja jau pirms 2014. gada.
- 15 *ZMVR* 142. panta 1. punkta 1) apakšpunktā minēto ierēdņu, proti, tādu policistu un ugunsdzēsēju kā BO vidū ir arī liels skaits ierēdņu, kas neveic darbu maiņas un nakts. Faktiski Iekšlietu ministrijas sniegtā informācija izskatāmajā lietā liecina, ka 2019., 2020., 2021. un 2022. gadā vidēji 65,20 % ugunsdzēsēju un policistu veica maiņu darbu un nakts darbu, bet 34,80 % to neveica. Tajā pašā laikā šī informācija un tiesību normu noteikumu analīze ļauj konstatēt, ka minētās priekšrocības tiek piešķirtas visiem ierēdņiem saskaņā ar *ZMVR* 142. panta 1. punkta 1) apakšpunktu, nevis tikai tiem, kas veic nakts darbu. Dažas no šīm priekšrocībām ir piešķirtas arī *ZMVR* 142. panta 1. punkta 2) apakšpunktā minētajiem ierēdņiem, proti, tādiem Iekšlietu ministrijas ierēdņiem, kas nav policisti vai ugunsdzēsēji, turklāt dažas no šīm priekšrocībām tiek piešķirtas pat visiem Iekšlietu ministrijas darbiniekiem, tostarp tiem, kuri ir nodarbināti uz darba līguma pamata.
- 16 Iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ iepriekš aprakstītās priekšrocības nevar kvalificēt nedz kā “kompensācijas mehānismus” VKS interpretācijas sprieduma izpratnē, nedz “citus aizsardzības pasākumus” Tiesas sprieduma C-262/20 51. punkta izpratnē. Proti, tie neattiecas konkrēti uz ierēdņiem, kas veic nakts darbu maiņu darba ietvaros, un arī netiek piešķirti par viņu nakts darbu un atkarībā no tā ilguma, proti, tie nav tieši saistīti ar nakts darba veidu.
- 17 Šīs priekšrocības nepārprotami tiek piešķirtas, ņemot vērā Iekšlietu ministrijas īstenoto darbību īpašo nozīmīgumu saskaņā ar *ZMVR* 2. pantu – pilsoņu tiesību un brīvību aizsardzību, cīņu pret noziedzību, valsts drošības aizsardzību, sabiedriskās kārtības uzturēšanu, ugunsdrošību un iedzīvotāju aizsardzību.

- 18 Iemesls, kādēļ privātajā sektorā nodarbinātie darba ņēmēji nesaņem iepriekš minētās priekšrocības, ir tas, ka viņiem nav uzdots veikt īpašas sabiedriskās nozīmes darbības, kas aprakstītas *ZMVR* 2. pantā, nevis tas, ka tieši priekšrocības būtu kompensācija par nakts darbu. Privātā sektora darba ņēmēji, veicot nakts darbu, saņem samaksu par nakts darbu, kas aprēķināts saskaņā ar *SORZ* noteikumu metodoloģiju, proti, pārrēķinot nakts stundas dienas stundās ar koeficientu 1,143, kā arī nodrošinot piemaksu par nakts darbu.
- 19 Rezumējot ir jākonstatē, ka policisti un ugunsdzēsēji, kas veic maiņu un nakts darbu, bauda priekšrocības, kas tiek piešķirtas arī darbiniekiem, kas neveic maiņu darbu un nakts darbu. Šīs priekšrocības viņiem tiek piešķirtas nevis viņu nakts darba dēļ, bet gan viņu īpašo uzdevumu dēļ kā pilsoņu tiesību un brīvību, kā arī sabiedriskās kārtības un valsts drošības sargātājiem. Tajā pašā laikā tādi policisti un ugunsdzēsēji kā prasītājs izskatāmajā lietā nevar izmantot *SORZ* noteikumu metodoloģiju, kura savukārt nāk par labu privātā sektora darba ņēmējiem, kuriem toties nav tiesību uz *MVR* likumā paredzētajām priekšrocībām, jo viņiem nav uzticēti īpašie uzdevumi saskaņā ar šo likumu.
- 20 Līdz ar to šobrīd nav nevienas citas iespējas pienācīgi kompensēt ar nakts darbu saistīto slogu nedz prasītājam, nedz citiem policistiem un ugunsdzēsējiem, kuri, tāpat kā prasītājs, veic maiņu un nakts darbu, kā vien piemērojot *SORZ* noteikumu metodi, kuras piemērošana gan nav atļauta saskaņā ar likumu un *VKS* interpretācijas spriedumu.
- 21 Sprieduma apvienotajās lietās C-529/21 līdz C-536 un C-732/21 līdz C-738/21 63. punktā Tiesa nosprieda, ka iesniedzējtiesai būs jānosaka, vai jebkāda atšķirīgā attieksme ir balstīta uz objektīvu un saprātīgu kritēriju, proti, vai tā ir saistīta ar attiecīgajos tiesību aktos izvirzītu leģitīmi pieļaujamu mērķi un ir samērīga ar šo mērķi
- 22 Pamatojoties uz izskatāmajā lietā veiktajām pārbaudēm, iesniedzējtiesa ir pārliecināta, ka tas, ka *MVR* likumā un attiecīgajos noteikumos, tostarp pašlaik spēkā esošajos 2022. gada noteikumos, nav nepārprotama regulējuma par īsāku nakts darba laika ilgumu salīdzinājumā ar dienas darbu, faktiski ir saistīts ar to, ka bija jāietaupa ievērojami finanšu līdzekļi.
- 23 Tas tā ir tāpēc, ka maiņu un nakts darbu veic lielāka daļa policistu un ugunsdzēsēju (saskaņā ar ministrijas datiem vidēji 65,20 % 2019., 2020., 2021. un 2022. gadā) un tādā pašā situācijā ir ne tikai policisti un ugunsdzēsēji, kas veic maiņu un nakts darbu, bet arī, piemēram, Tieslietu ministrijas Galvenās direkcijas “Apsardze” un Galvenās direkcijas “Soda izpilde” ierēdņi, kas veic maiņu un nakts darbu. Kā norādīts *Rayonen sad Lukovit* (C-262/20) lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, Iekšlietu ministrijas ziņojumā par 2016. gada noteikumu pieņemšanu jau bija norādīts, ka arodbiedrību priekšlikuma pieņemšanai attiecībā uz nakts darbu būtu nepieciešami papildu finanšu līdzekļi, kas, pamatojoties uz 2016. gada jūlija datiem, sasniegtu 18 324 000 BGN gadā.

- 24 Likumprojekta, ar kuru paredzēts grozīt 2020. gada *MVR* likumu, ar kuru tika noteikts, ka policistiem un ugunsdzēsējiem normāla dienas un nakts darba ilgums ir vienāds, pamatojumā ir norādīts, ka šā likumprojekta mērķis ir “ievieš vienotību tiesību normu piemērošanā, regulēt nakts darbu un aizpildīt regulējuma nepilnību īpašajā likumā”. Citiem vārdiem sakot, grozījums tika veikts arī tādēļ, lai vērstos pret to valsts tiesu judikatūru, kuras pieņem, ka *MVR* likumā pastāv regulējuma nepilnība, un tādēļ, lai izņemtu šim strīdam līdzīgus strīdus, pēc analogijas piemēro *SORZ* noteikumus un apmierina pieteikumus.
- 25 Tomēr saskaņā ar Tiesas spriedumu C-262/20 šādi iemesli, tostarp finanšu līdzekļu taupīšana, nevar būt atšķirīgas attieksmes arguments un, šķiet, neatspoguļo nevienu leģitīmi pieļaujamu mērķi, kas varētu attaisnot šādu atšķirīgu attieksmi.
- 26 Sprieduma C-262/20 79. punktā ir norādīts, ka valsts tiesai ir jāinterpretē valsts tiesību akti, ņemot vērā visu valsts tiesību aktu kopumu un piemērojot tajos atzītās interpretācijas metodes, cik vien iespējams, izmantojot attiecīgā primāro tiesību noteikuma formulējumu un mērķi, lai nodrošinātu šās tiesību normas pilnīgu iedarbīgumu un rastu tās mērķim atbilstošu risinājumu.
- 27 Tādējādi, ja strīda pamatā esošais *MVR* likuma un attiecīgo noteikumu regulējums nav piemērojams tā nesaderības ar Savienības tiesībām dēļ, valsts tiesa varētu pieņemt, ka pastāv gadījums, kas nav regulēts īpašajā likumā, un subsidiāri piemērot *SORZ* noteikumus, kā to lūdz prasītājs.
- 28 Iesniedzējtiesai ir bažas, ka tai un visām tiesām saistošā *VKS* interpretācijas sprieduma piemērošana, saskaņā ar kuru *SORZ* noteikumi neesot subsidiāri piemērojami, jo *MVR* likumā neesot regulējuma nepilnības, novestu pie atšķirīgas – nelabvēlīgas – attieksmes pret nakts darbu veicošiem policistiem un ugunsdzēsējiem, salīdzinot ar citiem policistiem un ugunsdzēsējiem, kas neveic nakts darbu, kā arī nakts darbu veicošiem privātā sektora darba ņēmējiem, nepastāvot samērīgam un objektīvam kritērijam, proti, leģitīmi pieļaujamam mērķim, kas pamatotu šo atšķirīgo attieksmi.
- 29 Proti, *VKS* interpretācijas spriedumā atšķirīgā attieksme ir pamatota ar “tiesisku iemeslu” Tiesas sprieduma C-262/20 74. punkta izpratnē. *VKS* uzskata, ka “likumdevēja nolūks ir, ka neatkarīgi no diennakts laika, kurā iekrīt darba diena, darba laikam – dienā vai naktī – ir piemērojams vienots ilgums, proti, ‘8 stundas dienā’”, un ka likumdevējs, “izstrādājot un pieņemot [*MVR* likumu], [ir] ņēmis vērā dienesta attiecību specifiku un pilsoņu vienlīdzību likuma priekšā, kompensējot Iekšlietu ministrijas darbinieku nakts darba negatīvās sekas ar atbilstošiem kompensācijas mehānismiem”.
- 30 Tomēr Tiesas sprieduma C-262/20 76. punktā attiecībā uz šādu tiesisko iemeslu tika konstatēts, ka, neskarot pārbaudes, kas būs jāveic iesniedzējtiesai, tas “[nešķiet atbilstam nevienam] leģitīmi pieļaujamam mērķim, kas varētu attaisnot pamatlietā aplūkoto atšķirīgo attieksmi”.

- 31 Iesniedzējtiesa uzskata, ka no pārbaudēm, kas ir veiktas līdz šim, neizriet nekas, kas ļautu izdarīt citādu secinājumu. Likumdevējs nav pietiekami ņēmis vērā tieši darba attiecību specifiku un pilsoņu vienlīdzību likuma priekšā, jo strīda pamatā esošie kompensācijas mehānismi, kā izklāstīts iepriekš, faktiski nav nepastarpināti saistīti ar nakts darbu, ko veic Iekšlietu ministrijas darbinieki, kuri strādā maiņu darba dienestā.
- 32 Tādēļ iesniedzējtiesa uzskata, ka tai ir jālūdz Tiesai sniegt prejudiciālu nolēmumu par iepriekš minētajiem jautājumiem.

DARBA VERSIJA